

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1312 Usque Ad Annum 1351

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1767

VD18 9011826X

§. 13. Inquisitio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66305)

effectus productos potissimum per extensionem nimiam jurisdictionis ecclesiasticæ!

§. XIII.

Inquisitiono.

Indignationis in Clerum a laicis conceptæ causis jam adductis accesserat nova centum circiter abhinc annos, nempe tribunal Inquisitionis. Quam odiosum fuerit, docet difficultas id instituendi etiam in Italia & terris ecclesiasticis; atque cædes Inquisitorum, velut S. Petri Veronensis inter Martyres relati, B. Petri de Castro Novo & tot aliorum. Nec soli hæretici oderant Inquisitionem, quos indagabat hæc ac premebat, sed & ipsi Catholici; Episcopi quidem & Magistratus, quia jurisdictionem eorum minuebat; privati vero, quia his terrificam se reddebat per suam asperam agendi rationem. Vidisti crebras de illa querimonias, & multas Paparum sanctiones eandem moderandi gratia. Demum regiones ali-

Institut. de

eccl. par. 3.

c. 9.

Martyr. 29.

Avr. Hist.

lib. 76. §. 36.

quæ receptam primum Inquisitionem rejecerunt, veluti Gallia: & plures eam nunquam admisere: nec tamen ibi Christiana religio minus bene traditur aut exercetur, quam in terris, ubi plurimum authoritatis habet Inquisitio. Has regiones diversas qui viderunt, id testari possunt.

Finis Inquisitionis est purgatio locorum, ubi viget, ac defensio ab hæreticis. Sed hunc ad finem consequendum adhibentur adminicula, quæ naturaliter gignunt simulationem pietatis & ignorantiam. Metus denunciationis, carceris, ac poenarum ex simplice suspitione, cujus fundamentum foret verbum aliquod inconfideratum, impedit, ne fiat mentio rerum ad religionem spectantium; nequis sua dubia proponat, quæstiones moveat, institutionem quærat. Brevisimum est ac tutissimum tacere, aut loqui & agere more aliorum, sive mens idem sentiat sive non. Qui peccandi consuetudinem contraxit, nec vult relinquere concubinam suam, intra
quin-

quindecim Paschatis dies in templo parœciæ suæ corpus Christi suscipere haud omittit, ut ne in fine anni deferatur ad Inquisitorem tanquam suspectus de hæresi. Regiones, ubi datur Inquisitio, sunt feracissimæ Theologorum laxas moribus habendas dantium.

Lectio est inter optimos discendi modos; sed ibidem difficilis. Codex facer illic non vulgari sed Latina solum in lingua cernitur: & superstitionis Judaicæ suspicionem præbet, qui eum Hebraico in sermone habet. Plures bonæ editiones Patrum aliorumque Authorum ecclesiasticorum ibi sunt vetitæ, quia factæ ab hæreticis aut suspectis scriptoribus. Saltem præcipitur, ut inde detrahatur quædam præfatio, monitio, explanatio, animadversio; ut in hac & hac pagina deleatur linea quædam aut vox: veluti singillatim & fuse exprimit index Inquisitionis Hispanicæ. His sine correctionibus ne legatur liber aut venalis exponatur, prohibitum est sub pœnis gravibus. Bibliothecæ

Ind. lib. prohib. Mad. 1667. fol.

polæ malunt carere onere: ita multi-
libri boni non veniunt in terras In-
quisitionis.

*Hist. l. 30.
§. 25.
to. 4. conc.
p. 1260.*

Hac in re sicut in cæteris omni-
bus admiror sapientiam Veterum.
Habemus decretum Papæ Gelasii an-
no 494 in concilio Romano editum,
quod distincte designat libros tam re-
ceptos a Romana Ecclesia quam re-
jectos. At non video censuras alias-
ve pœnas irrogatas iis, qui legerent
libros incerti authoris ac dubiæ fidei,
vel condemnatos. Quapropter cre-
do Ecclesiam satis habuisse illos indi-
care, gnaram id sufficere mentibus in-
tegris, ac severam per inhibitionem
solum excitatum iri curiositatem æ-
quo liberiorum ac disciplinæ impa-
tientium. S. Paulus ad Christianos

2. Thess. 5. 21 inquiens: *Omnia probate, quod bo-
num est, tenete!* videtur eis concede-
re sanctam aliquam libertatem ea di-
scernendi. Generatim pastores pri-
morum temporum studebant Chri-
stianos pro cujusque captu probe e-
rudire: nec volebant eos regere per
submis-

submissionem cæcam; quæ est effectus & causa ignorantia.

§. XIV.

Querelæ Petri Cugniarii.

Mutuæ Cleri & laicorum querimoniæ fuere materia celebris disputationis inter Petrum Cugniarium ac Petrum Bertrandum coram Rege Philippo Valesio. Sed causa Ecclesiæ ibi male tum oppugnata, tum defensa dici potest; quia neutra pars illam satis noverat, & utraque falsis insistebat principiis propter incitiam verorum. Has ad quæstiones solide tractandas oportuit rem altius repetere quam a decreto Gratiani, ac redire ad puritatem antiquorum canonum, & ad disciplinam primorum sex aut quinque seculorum. At tunc temporis tam erat incognita, ut ne in mentem quidem cuiquam veniret illam perquirere. Qui Papæ auctoritatem constringere volebant, ad ratiocinandum adjiciebant animum, sicut Marsilius Patavinus; qui ex principiis

Hist. l. 94.

§. 3. 4.

Hist. l. 93.

§. 19.